

Stare

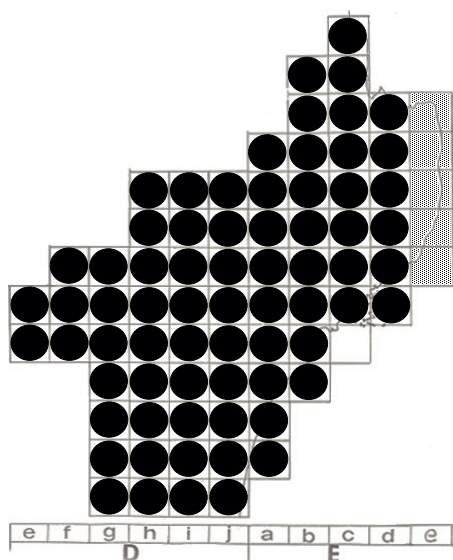
Staren är knuten till mänskliga boningar och trivs tillsammans med kreatur av olika slag.

Den går gärna och plockar insekter och larver i betesmarkernas grässvål och i djurspillning. Som boplats utnyttjar den gärna holkar och håligheter under takpannor. Arten uppvisar samma förekomst vid båda inventeringsomgångarna och några trender kan inte urskiljas.

Nationellt har staren minskat mycket kraftig den senaste trettioårsperioden, mellan 50 och 80%. Minskningen har fortsatt i sen tid och den senaste tioårsperioden var tillbaka-gången 10-20%. Trots minskningen varit så kraftig och att vi med all säkerhet haft en minskning av antalet par även i vårt område, ger atlasinventeringen en falsk bild av trygghet. Arter som är spridda, relativt vanliga och lättinventerade kan minska kraftigt, men fortfarande finnas kvar i atlasrutorna med enstaka par och ge ”full utdelning”.

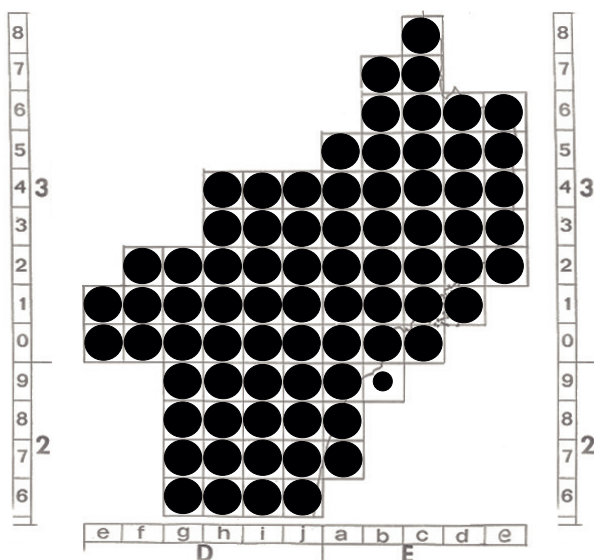
Atlas I - 1974-1983(85)

71 rutor av 72 (99%)
Säkra häckn.: 71(99%)
Troliga häckn.: 0(0%)
Möjliga häckn.: 0(0%)

Atlas II – 2004-2009

71 rutor av 72 (99%)
Säkra häckn.: 71(99%)
Troliga häckn.: 1(1%)
Möjliga häckn.: 0(0%)

Sommargylling

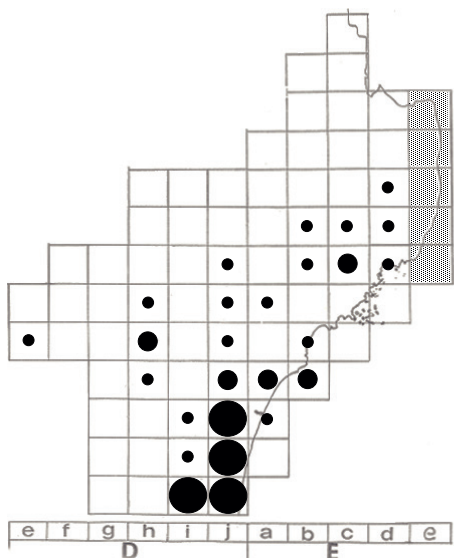
Sommargyllingen är en sydlig exklusivitet i vårt land. Hos oss hittar vi den framför allt i de södra delarna, på gränsen mot Ravlunda skjutfält och Drakamöllan i Simrishamns kommun. Regelmässigt har arten förekommit i Egesideområdet och ibland så långt norrut som i furet längs kusten norr om Åhus. Gyllingen är rödlistad.

Det går inte att urskilja några förändringar i förekomsten av sommargylling mellan atlasinventeringarna.

Sommargyllingen verkar föra en stabil tillvaro även nationellt och inga trender, vare sig långsiktiga eller kortsiktiga, har noterats.

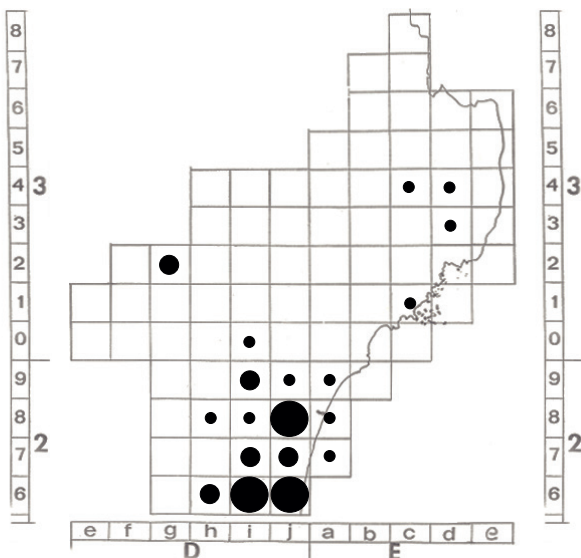
Atlas I - 1974-1983(85)

26 rutor av 72 (36%)
Säkra häckn.: 4(6%)
Troliga häckn.: 5(7%)
Möjliga häckn.: 17(24%)

Atlas II – 2004-2009

19 rutor av 72 (26%)
Säkra häckn.: 3(4%)
Troliga häckn.: 5(7%)
Möjliga häckn.: 11(15%)

Gråsparv

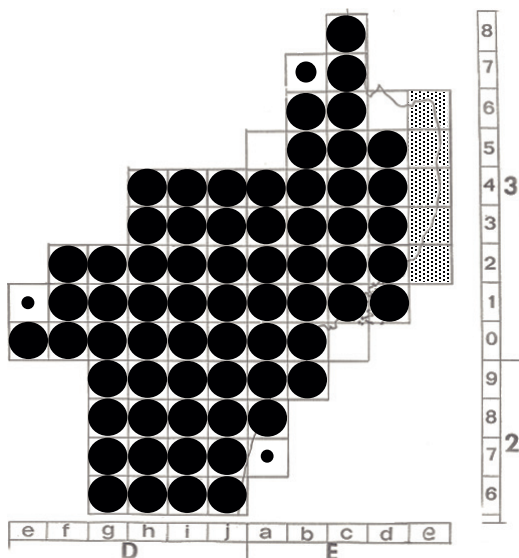
Gråsparven är starkt knuten till mänsklig bebyggelse och verksamheter. Numera hittar man den främst i stads- och villamiljöer kring tätorterna. Ibland finns den också i anslutning till större lantgårdar.

Gråsparven har gått tillbaka och andelen rutor med säker häckning har minskat från 93% till 79%. Kartan visar också att det vid senaste inventeringen fanns atlasrutor i skogsbygden som saknar gråsparv.

Nationellt har gråsparven minskat starkt under den senaste trettioårsperioden, med 50-80%. Minskningen fortsätter och bara under senaste tioårsperioden gick den tillbaka med 20-30%. Den stora tillbakagången, som skedde före atlasinventeringarna, anses bero på färre hästar och mindre spill av spannmål och ogräsfröer, både i bonde-landskapet och i städerna. Varför den fortsätter minska är mer oklart.

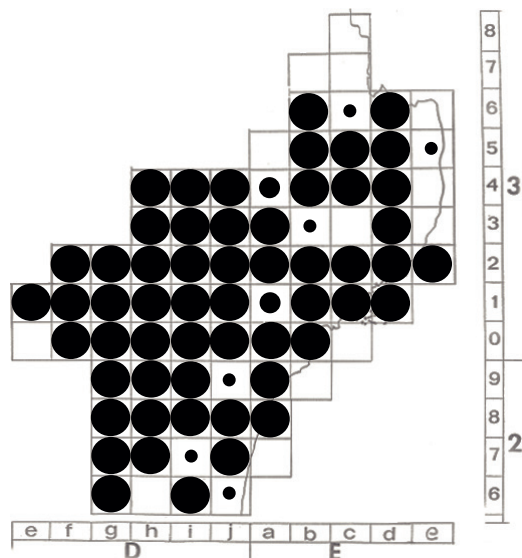
Atlas I - 1974-1983(85)

69 rutor av 72 (96%)
Säkra häckn.: 66(92%)
Troliga häckn.: 1(1%)
Möjliga häckn.: 2(3%)

Atlas II – 2004-2009

62 rutor av 72 (86%)
Säkra häckn.: 55(76%)
Troliga häckn.: 2(3%)
Möjliga häckn.: 5(7%)

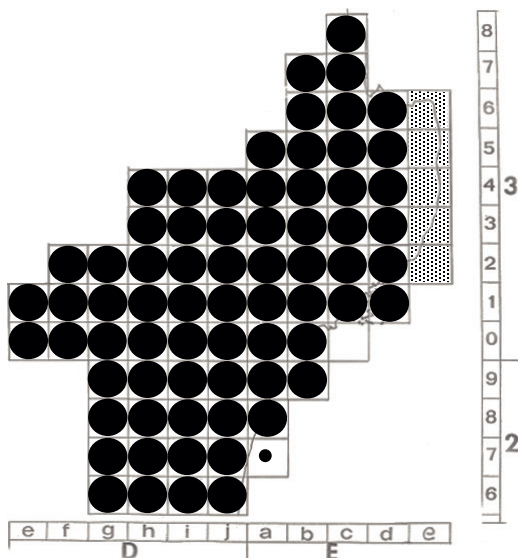
Pilfink

Pilfinken är knuten till människan och finns i alla bebyggda miljöer, från stadens centrum ut till småbyar och gårdar på landet.

Då arten finns i praktiskt taget varenda atlasruta går det inte att uttala sig om några trender. Pilfinken har minskat långsiktigt, och minskningen fortsätter in i sen tid. Den långsiktiga trenden pekar på en minskning på 20-30%. Om bilden är likartad för de fåglar som lever mer i odlingslandskapet och i stadsmiljö är oklart. Gissningsvis bidrar förändringar i odlingsteknik och markanvändning i odlingslandskapet, liksom minskad förekomsten av fröspill och annat matnyttigt i stadsmiljön roll. Det har spekulerats i om den utplaning i minskningen under senare år som skett hos pilfinken och andra arter i samma miljö beror på att arterna hittat en ny jämviktspunkt i bestånden eller om ökad fågelmatning bidragit till minskad vinterdödlighet.

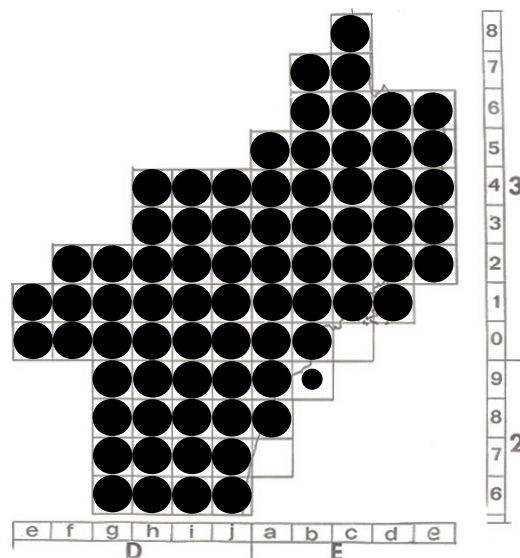
Atlas I - 1974-1983(85)

71 rutor av 72 (99%)
Säkra häckn.: 70(97%)
Troliga häckn.: 0(0%)
Möjliga häckn.: 1(1%)

Atlas II – 2004-2009

70 rutor av 72 (97%)
Säkra häckn.: 69(96%)
Troliga häckn.: 1(1%)
Möjliga häckn.: 0(0%)

Bofink

Bofinken häckar i de flesta skogs- och trädgårdsmiljöer över hela vårt område och den tävlar med lövsångare om att vara Sveriges vanligaste häckfågel.

Inte oväntat fanns den med säker eller trolig häckning i nära nog samtliga rutor vid båda inventeringarna.

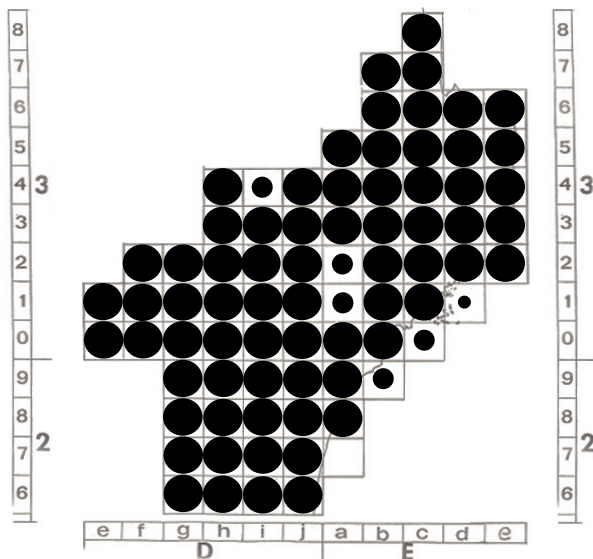
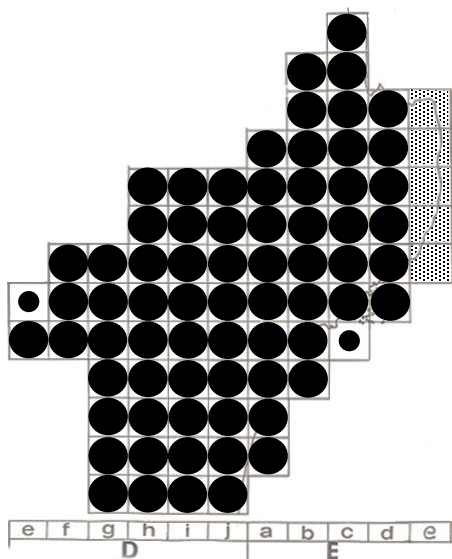
Nationellt har den bofinken ökat något, 10-20%, den senaste tioårsperioden. Någon förklaring till ökningen har inte presenterats.

Atlas I - 1974-1983(85)

72 rutor av 72 (100%)
 Säkra häckn.: 70(97%)
 Troliga häckn.: 2(3%)
 Möjliga häckn.: 0(0%)

Atlas II – 2004-2009

71 rutor av 72 (99%)
 Säkra häckn.: 65(90%)
 Troliga häckn.: 5(7%)
 Möjliga häckn.: 1(1%)

Hämpling

Hämplingen finns i buskmiljöer, både i buskrika beteshagar i odlingslandskapet och villaträdgårdar, gärna med vintergrönt inslag.

Hämplingen har gått tillbaka i vårt område och andelen rutor med säkra och troliga häckningar har sjunkit från 95 till 85%.

Nationellt har hämplingen minskat mycket kraftigt under senaste trettioårsperioden, 50-80%. Minskningen har fortsatt och bara under senaste tioårsperioden har den gått tillbaka 30-50%.

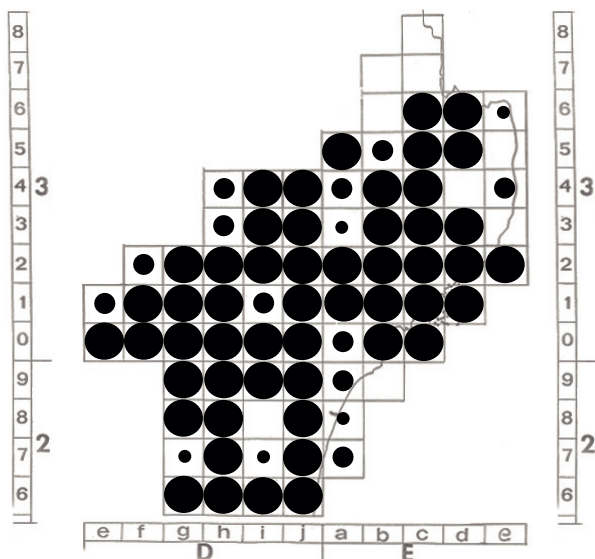
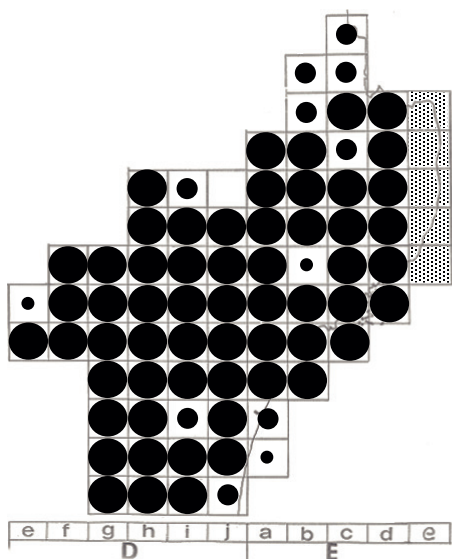
Förändringar inom odlingslandskapet med mindre obrukade åkrar (trädor), större åkerfält med ensartade grödor, mer höstsådd (som resulterar i färre fält med spill kvar över vintern), mindre kantzoner och möjligheter för ogräs samverkar negativt för många frötande arter.

Atlas I - 1974-1983(85)

71 rutor av 72 (99%)
Säkra häckn.: 59(82%)
Troliga häckn.: 9(13%)
Möjliga häckn.: 3(4%)

Atlas II – 2004-2009

65 rutor av 72 (90%)
Säkra häckn.: 51(71%)
Troliga häckn.: 10(14%)
Möjliga häckn.: 4(6%)

Gråsiska

Gråsiskan av sydlig ras, kallas ofta för brunsiska. Den är nyinvandrad till södra Sverige. Den dök först upp i kustnära dynområden med björk och tall. Hos oss är den nästan helt knuten till sumpskogs- och videbuskmiljöerna längs nedre delarna av Helgeån. I vårt område finns artens starkaste fästen vid södra delen av Araslövssjön, Ekenabben och Egeside.

Från första inventeringen finns inga rapporter alls om förekomst. Under andra atlasomgången har säkra eller trolig häckning konstaterats i 13% av rutorna.

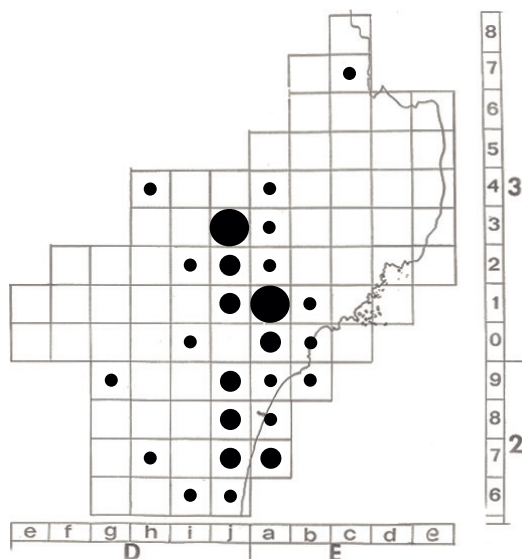
Nationellt uppvisar gråsiskan en mycket kraftig ökning, mer än 80%, sett över en trettioårsperiod. Under den senaste tioårsperioden har ökningen bytts mot en viss minskning.

Atlas I - 1974-1983(85)

0 rutor av 72 (0%)
Säkra häckn.: 0(0%)
Troliga häckn.: 0(0%)
Möjliga häckn.: 0(0%)

Atlas II – 2004-2009

25 rutor av 72 (35%)
Säkra häckn.: 2(3%)
Troliga häckn.: 7(10%)
Möjliga häckn.: 16(22%)

Steglits

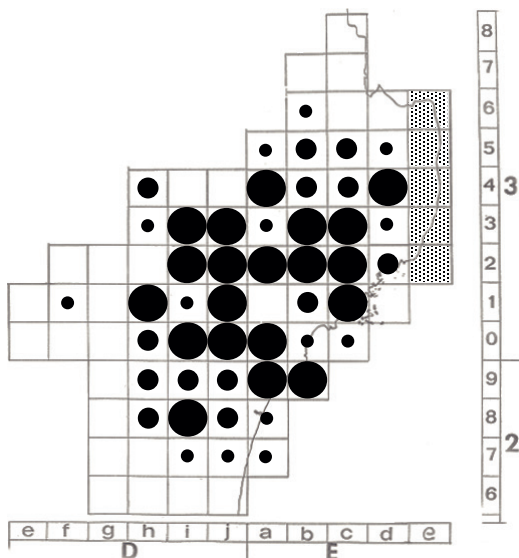
Steglitsen tillhör det öppna odlingslandskapet, men finns också i andra busk- och ogräsfrörrika områden.

Arten har blivit mycket vanligare i vårt område. Andelen rutor med säker eller trolig häckning har ökat från 46% till 75%. Atlaskartorna visar också tydligt hur arten spridit sig från den typiska slättbygden ut i mellanbygd och skogsbygd.

Steglitsen har ökat även nationellt. Under senaste trettioårsperioden har den ökat med mer än 80%, och ökningen har fortsatt in i sen tid. Varför arten ökat så har forskarna faktiskt inget svar på. Det är onekligen en spännande och positiv utveckling som skett.

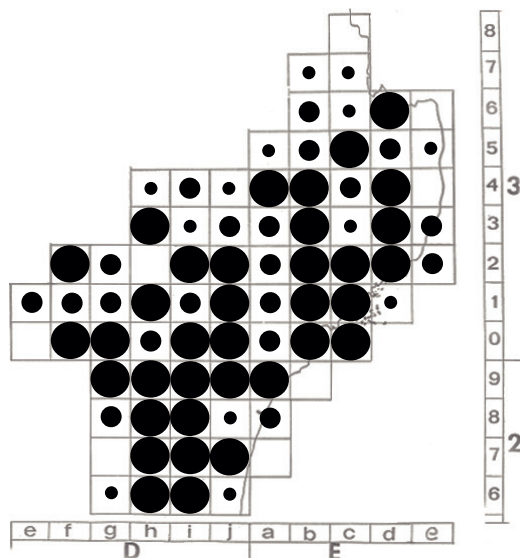
Atlas I - 1974-1983(85)

47 rutor av 72 (65%)
Säkra häckn.: 20(28%)
Troliga häckn.: 13(18%)
Möjliga häckn.: 14(19%)

Atlas II – 2004-2009

66 rutor av 72 (92%)
Säkra häckn.: 36(50%)
Troliga häckn.: 18(25%)
Möjliga häckn.: 12(17%)

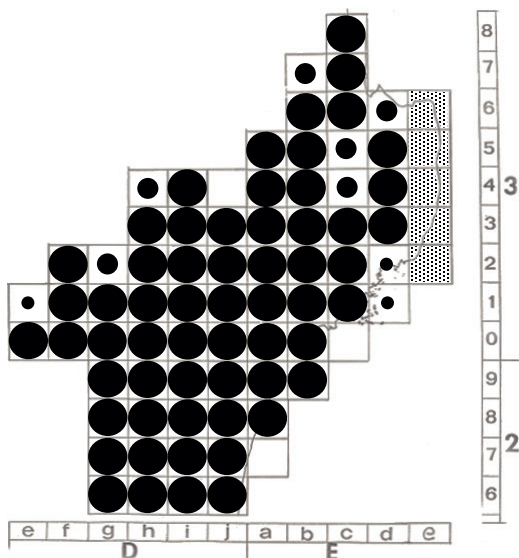
Grönfink

Grönfinken finns i trädgårdsmiljöer, parker, kring gårdar och i hagmarker. Det har skett en marginell ökning av andelen rutor med säker eller trolig häckning mellan atlasinventeringarna, från 91 till 95%.

Grönfinken har ökat kraftigt i Sverige och också spridit sig allt längre norrut. På trettioårsbasis har ökningen varit 50-80% och under den senaste tioårsperioden 20-30%. Någon bra förklaring till ökningen har inte redovisats. Man antar att den ökade fågel-bordsmatning bidragit till ökad vinteröverlevnad, men troligtvis är detta inte hela förklaringen.

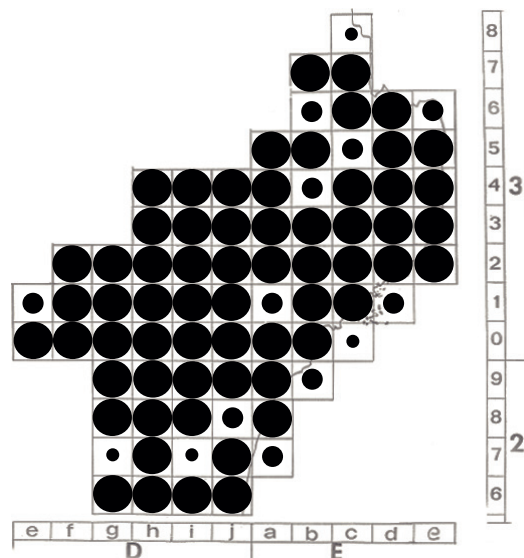
Atlas I - 1974-1983(85)

69 rutor av 72 (96%)
Säkra häckn.: 60(83%)
Troliga häckn.: 6(8%)
Möjliga häckn.: 3(4%)

Atlas II – 2004-2009

72 rutor av 72 (100%)
Säkra häckn.: 59(82%)
Troliga häckn.: 9(13%)
Möjliga häckn.: 4(6%)

Grönsiska

Lika lätt som man upptäcker grönsiskeflockarna på hösten och vintern när de drar runt i jakt på alkottfrön i strandskogarna till våra sjöar och vattendrag, lika undanskynt för den sin tillvaro i barrblandskogar i de skogsklädda delarna av vårt område under häckningstid.

Det verkar ha skett en viss tillbakagång mellan atlasinventeringarna, från 25 till 20 rutor med säker eller trolig häckning.

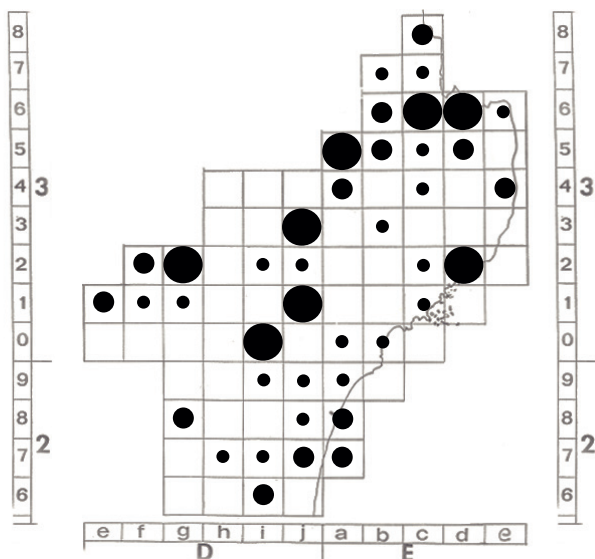
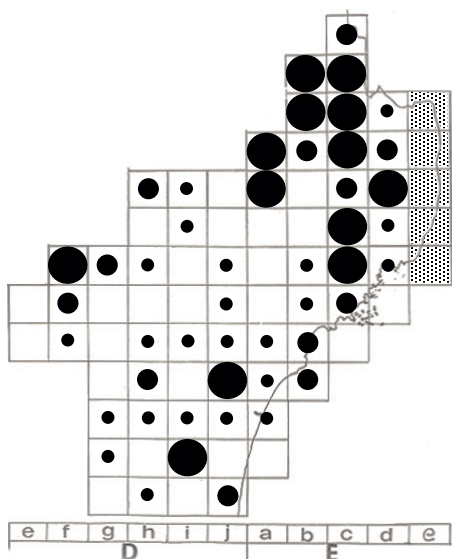
Även nationellt har det skett en viss tillbakagång och den senaste tioårsperioden har minskningen uppgått till 10-20%. Någon förklaring till tillbakagången har inte angetts. Kanske finns ett samband med tillbakagången hos domherre och flera andra barr- och blandskogsanknutna arter som då kanske speglar det moderna skogsbrukets trivialisering av skogsmiljöerna.

Atlas I - 1974-1983(85)

48 rutor av 72 (67%)
Säkra häckn.: 13(18%)
Troliga häckn.: 12(17%)
Möjliga häckn.: 23(32%)

Atlas II – 2004-2009

39 rutor av 72 (54%)
Säkra häckn.: 8(11%)
Troliga häckn.: 12(17%)
Möjliga häckn.: 19(16%)

Gulhämpling

Gulhämplingen var tidigare en nordostskånsk exklusivitet, med ganska många häckande par i de bebyggda tallskogarna i Åhus tätort. Av den spontanrapportering som sker framgår det att arten gått tillbaka i nordöstra Skåne, samtidigt som allt fler fynd görs på andra, framför allt kustnära platser i södra Sverige. Arten är med på svenska rödlistan, samtidigt som den är vanlig så fort man kommer söder om Östersjön.

Arten är så ovanlig att det är svårt att utifrån atlasmaterial uttala sig om några säkra förändringar även om antalet rutor med säker och trolig häckning minskat något.

Under senaste trettioårsperioden har gulhämplingen ökat mycket kraftig, mer än 80%, i Sverige. Den senaste tioårsperioden har ökningen avstannat helt. Bilden hos oss stämmer med andra ord inte med den nationella bilden och någon förklaring till skillnaden finns inte.

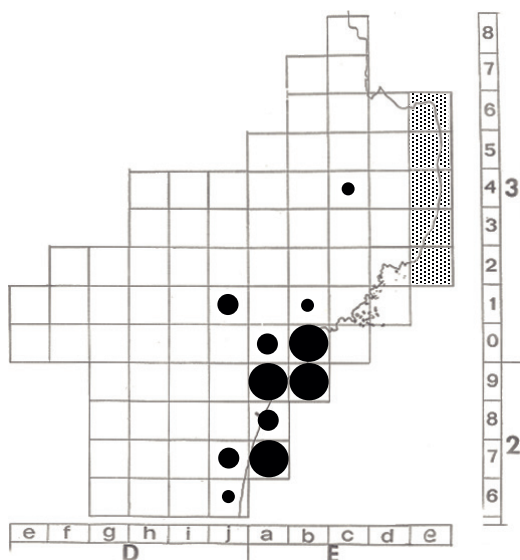
Atlas I - 1974-1983(85)

11 rutor av 72 (15%)

Säkra häckn.: 4(6%)

Troliga häckn.: 4(6%)

Möjliga häckn.: 3(4%)

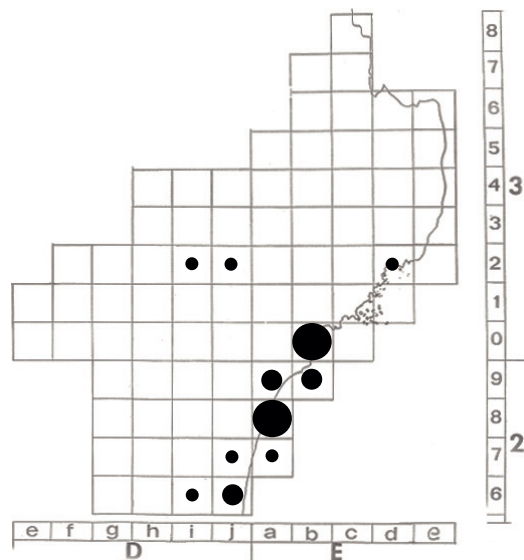
Atlas II – 2004-2009

11 rutor av 72 (15%)

Säkra häckn.: 2(3%)

Troliga häckn.: 3(4%)

Möjliga häckn.: 6(8%)

Domherre

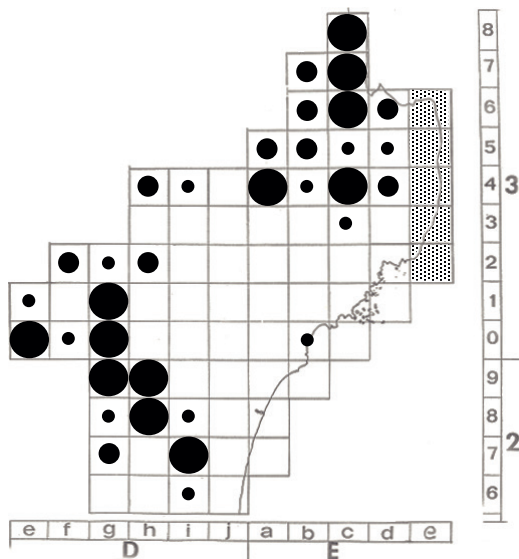
Domherren häckar i blandskogsmiljöer och för en undanskymd häckningstillvaro främst i skogsområdena i norra och västra delen av Kristianstad och Bromölla kommuner.

Arten har minskat dramatiskt mellan atlasinventeringarna, från 22 till 10 rutor med säker eller trolig häckning. Den kraftiga minskningen känns svårförklarlig och några enkla eller tydliga anledningar går inte att finna.

Även nationellt uppvisar domherren en långsiktigt minskning, men den är inte alls lika dramatisk. Någon förklaring till minskningen har inte presenterats.

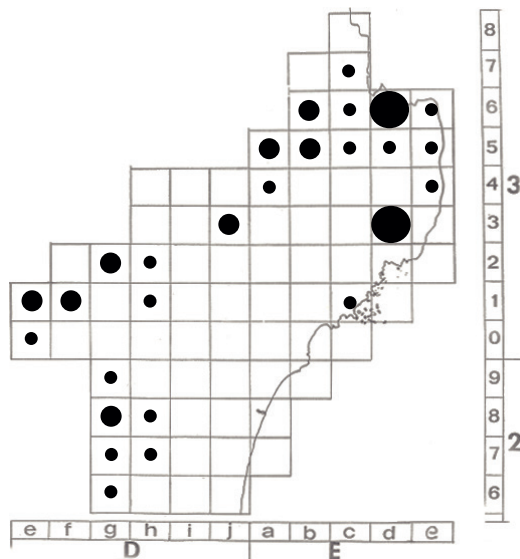
Atlas I - 1974-1983(85)

34 rutor av 72 (47%)
Säkra häckn.: 12(17%)
Troliga häckn.: 10(14%)
Möjliga häckn.: 12(17%)

Atlas II – 2004-2009

24 rutor av 72 (33%)
Säkra häckn.: 2(3%)
Troliga häckn.: 8(11%)
Möjliga häckn.: 14(19%)

Stenknäck

Stenknäcken är en verklig lövskogsart, knuten till skogar med inslag av bok, ek och avenbok.

Arten verkar ha ökat något mellan atlasinventeringarna, från 38 rutor säker eller trolig häckning i första till 43 rutor i andra omgången.

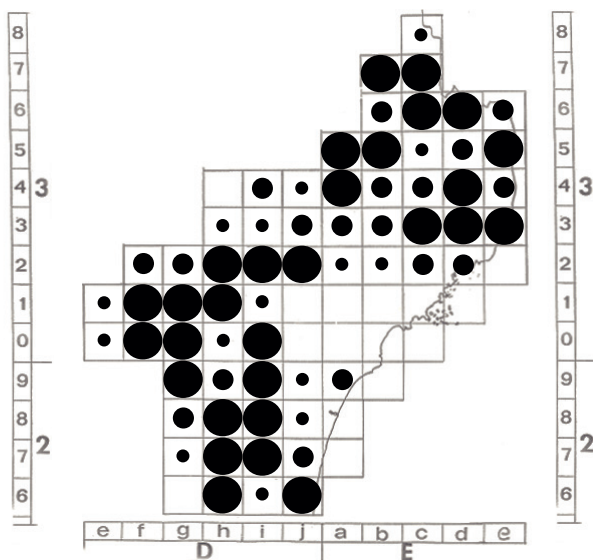
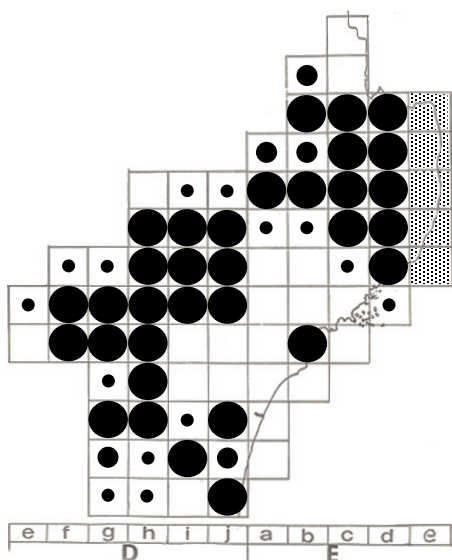
Frågan är om stenknäckens verkliga numerär har ökat lika kraftigt hos oss som det gjort nationellt, där ökningen under senaste trettioårsperioden var mer än 80% med fortsatt ökning i sen tid. Någon förklaring till ökning har inte presenterats.

Atlas I - 1974-1983(85)

52 rutor av 72 (72%)
Säkra häckn.: 33(46%)
Troliga häckn.: 5(7%)
Möjliga häckn.: 14(19%)

Atlas II – 2004-2009

43 rutor av 72 (60%)
Säkra häckn.: 27(38%)
Troliga häckn.: 16(22%)
Möjliga häckn.: 15(21%)

Mindre korsnäbb

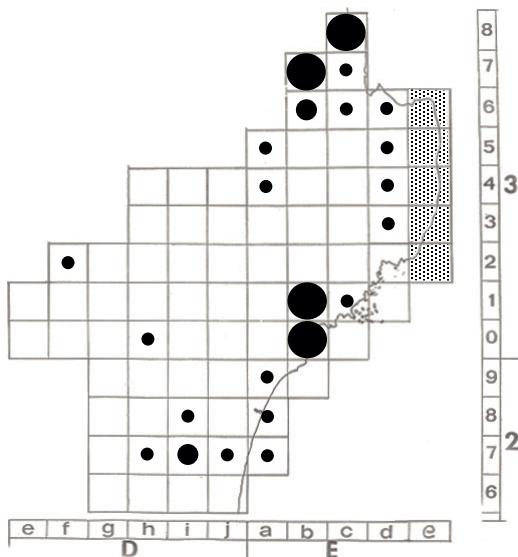
Mindre korsnäbben häckar främst i skogar med gran, vars kottefrön utgör favoritföda. Korsnäbbarna har anpassat sig till den storskaliga variationen hos granens frösättning och både utbredning och antal par varierar stort mellan olika år i barrskogsregionen, vars naturliga sydgräns finns i trakterna av Immeln. Även i vårt område varierar förekomsten mycket mellan olika år.

Det är svårt att uttala sig om några trender. Mindre korsnäbbens häckningar är mycket svårlokaliserade och genomförs mycket tidigt på året, innan atlasarbetet normalt påbörjats. Det finns en uppenbar risk att de häckningsfynd som redovisats i själva verket handlar om flockar med ungfåglar från häckningsområden längre iväg.

Nationellt finns en tendens till ökning under senaste tioårsperioden, samtidigt som den långsiktiga trenden är stabil och oförändrad.

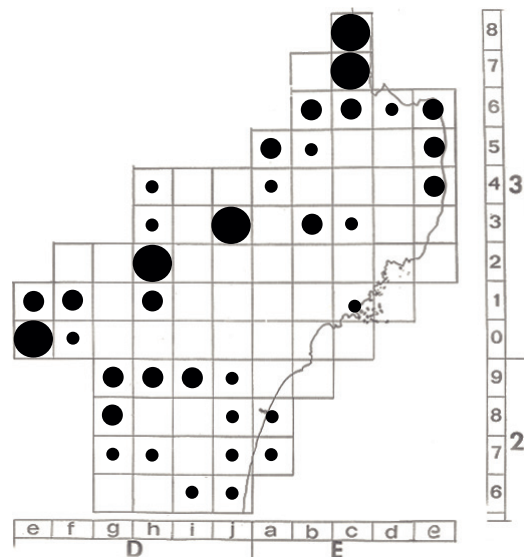
Atlas I - 1974-1983(85)

23 rutor av 72 (32%)
Säkra häckn.: 4(6%)
Troliga häckn.: 2(3%)
Möjliga häckn.: 17(24%)

Atlas II – 2004-2009

23 rutor av 72 (32%)
Säkra häckn.: 5(7%)
Troliga häckn.: 11(15%)
Möjliga häckn.: 17(24%)

Större korsnäbb

Större korsnäbben häckar främst i gamla tallskogar. De verkar ha en nomadiserande livsstil och dyker upp i området och häckar vissa år när förutsättningarna är de rätta. Under häckningstid för den en mycket tillbakadragen tillvaro och det är svårt att konstatera häckning.

Förekomsten är mycket begränsad i vårt område och bara några få säkra och troliga häckningar har noterats. Några trender kan inte utläsas.

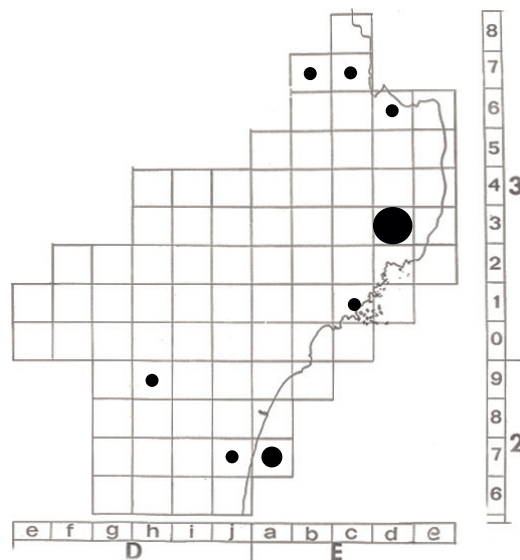
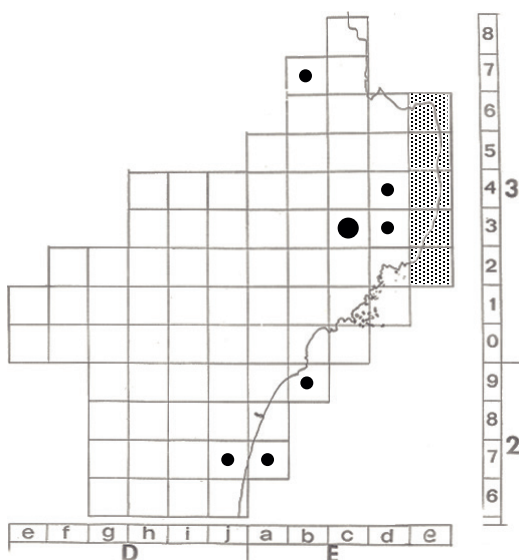
Nationellt finns mycket begränsad kunskap om större korsnäbbens status och underlag för trendberäkningar saknas.

Atlas I - 1974-1983(85)

7 rutor av 72 (10%)
 Säkra häckn.: 0(0%)
 Troliga häckn.: 1(1%)
 Möjliga häckn.: 6(8%)

Atlas II – 2004-2009

8 rutor av 72 (11%)
 Säkra häckn.: 1(1%)
 Troliga häckn.: 1(1%)
 Möjliga häckn.: 6(8%)

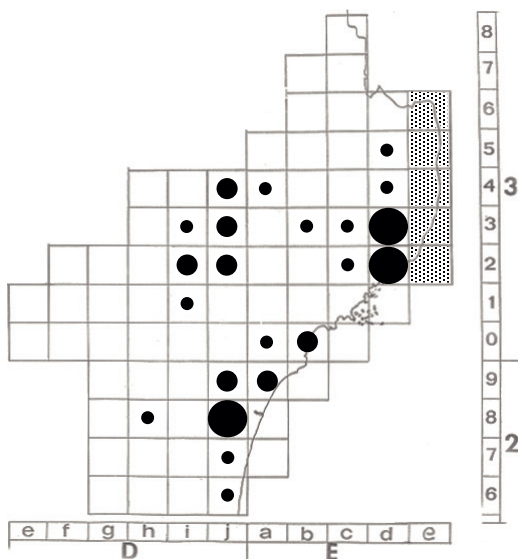
Rosenfink

Rosenfinken har gynnats av igenväxningen av tidigare öppna strandängar. Igenväxningen har skett i stor skala över hela norra Europa och arten har vandrat in och etablerat häckbestånd i förhållandevis sen tid.

Hos oss har arten förekommit främst i videbuskmarkerna längs Helgeån och Skräbeån. Medan atlasinventeringarna inte signalerar att några förändringar skett i nordöstra Skåne (den förekom i 10 respektive 11 rutor) upplever man att rosenfinken haft en glansperiod och nu är på tillbakagång igen. Har igenväxningsmiljöerna blivit för igenväxta eller vad kan det bero på? Idag är förekomsten koncentrerad till främst Egesideområdet, dvs samma område som arten först etablerade sig i i början av 1970-talet. Den långsiktiga trettioårstrenden visar på en mycket kraftig ökning, på mer än 80% i Sverige. De senaste tio åren har bestånden rasat igen och tillbakagången ligger på 30-50%.

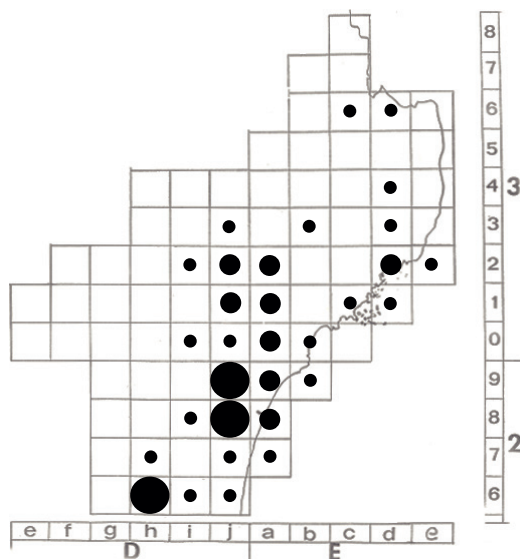
Atlas I - 1974-1983(85)

22 rutor av 72 (31%)
Säkra häckn.: 3(4%)
Troliga häckn.: 7(10%)
Möjliga häckn.: 12(17%)

Atlas II – 2004-2009

30 rutor av 72 (42%)
Säkra häckn.: 3(4%)
Troliga häckn.: 8(11%)
Möjliga häckn.: 19(29%)

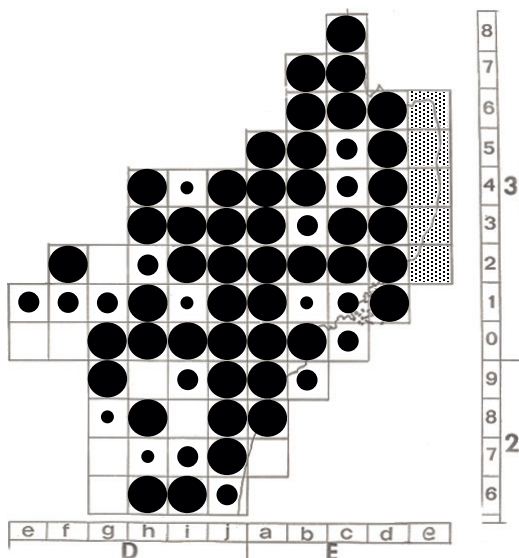
Sävspurv

Sävsparven finns i vide- och vasspartier vid sjöstränder, längs näringsrika långsamflytande vattendrag och vegetationsrika våtmarker.

Arten visar en tydlig tillbakagång mellan atlasinventeringarna, framför allt i områdets södra och västra delar. Andelen rutor med säker häckning har sjunkit från 78 till 68%. Nationellt har arten minskat med 20-30% under senaste trettioårsperioden. Tillbakagången har stannat upp under senare år. Någon anledning till varför arten gått tillbaka har inte angivits. Den lokala tillbakagången i vårt område känns ännu mer svårförklarad.

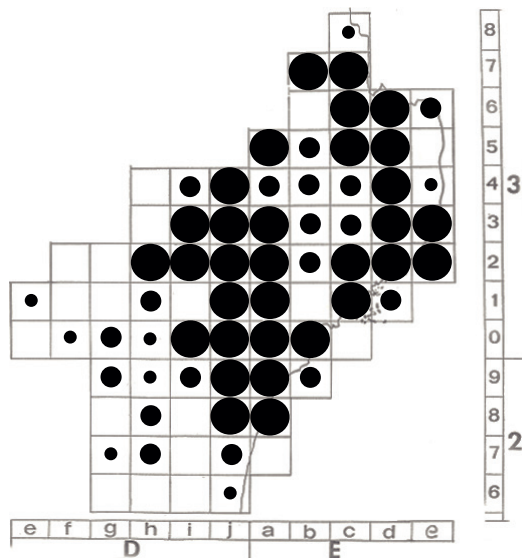
Atlas I - 1974-1983(85)

61 rutor av 72 (85%)
Säkra häckn.: 43(60%)
Troliga häckn.: 13(18%)
Möjliga häckn.: 5(7%)

Atlas II – 2004-2009

54 rutor av 72 (75%)
Säkra häckn.: 30(42%)
Troliga häckn.: 17(24%)
Möjliga häckn.: 7(10%)

Gulsparv

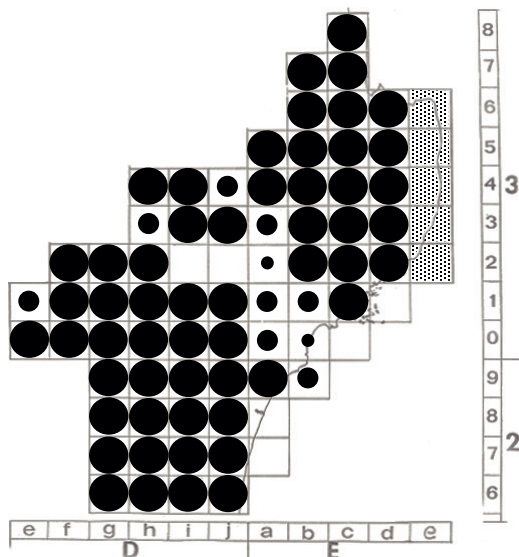
Gulsparven häckar i hagmarker och andra halvöppna och brynartade miljöer över hela området. Från att på 1960- och 70-talet varit hårt drabbad av miljögifter i jordbruket har en mycket kraftig comeback skett.

Ökningen har hållt i sig mellan atlasperioderna och andelen rutor med säkra och troliga häckningar har ökat från 89 till 97%.

Bilden för Sverige som helhet skiljer sig från den nordostskånska och under den senaste trettioårsperioden har arten minskat med 30-50%. Under senare år har tillbakagången avstannat. Någon förklaring till den nationella bilden och varför den skiljer sig från de iakttagelser vi gör lokalt är inte lätt att finna.

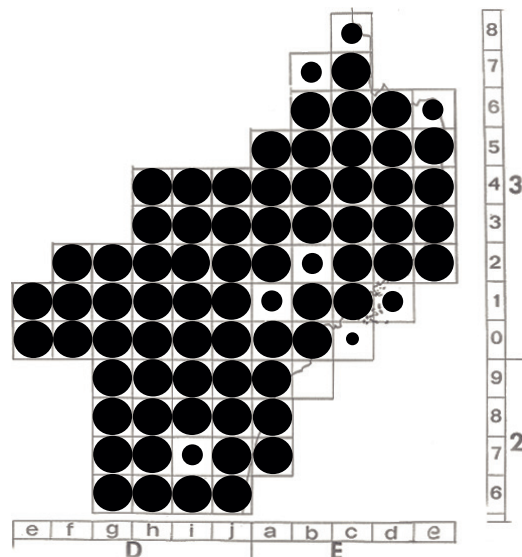
Atlas I - 1974-1983(85)

66 rutor av 72 (92%)
Säkra häckn.: 56(78%)
Troliga häckn.: 8(11%)
Möjliga häckn.: 2(3%)

Atlas II – 2004-2009

71 rutor av 72 (99%)
Säkra häckn.: 64(89%)
Troliga häckn.: 6(8%)
Möjliga häckn.: 1(1%)

Atlasinventeringen avslutas med en redovisning av häckningsstatusen för vissa sällsynta arter i Kristianstad och Bromölla kommun.

Vi har valt att dela in dem i tre olika kategorier. Sällsynta häckande rovfåglar/ugglor där sekretess föreligger för att förhindra äggsamling eller förföljelse, arter som försvunnit som häckfåglar och till sist listar vi några sydliga arter som utvidgar sina häckningsområden norrut och som eventuellt skulle kunna börja häcka i vårt område i framtiden.

Skyddade arter

Ängshök.

Arten har alltid varit en sällsynt häckfågel i vårt område och 1-2 par har gjort mer eller mindre lyckade häckningsförsök årligen under atlasperioden. Ängshöken är ganska bred i sitt val av häckningsbiotop och den kan lägga sitt bo i såväl vass och ängsmark som i odlad gröda, t ex raps eller råg. Arten har sina starkaste fästen på Öland och Gotland. Kristianstad kommun har länge varit den enda häckningslokalen för arten i Skåne.

Havsörn.

Första häckningen i vårt område genomfördes så sent som 2003. Att arten började häcka var väntat eftersom fåglar succesivt började vistas i vårt område även sommartid. Antalet häckande par har ökat relativt snabbt och är nu uppe i minst 5 revirhållande par (2010). Arten häckar väl spridd i atlasområdet.

Kungsörn.

Har häckat med 1-3 par under hela atlasperioden. Första häckningen upptäcktes 1997 men till skillnad från havsörnen, där antalet häckande par ökar stadigt, har antalet häckande kungsörnspar legat förvånansvärt stabilt under lång tid.

Pilgrimsfalk.

Pilgrimsfalken är det senaste tillskottet av häckande arter i vårt område och första lyckade häckningen genomfördes 2010 i en holk på vattentornet. Övervintrande fåglar har observerats på vattentornet i Kristianstad sedan 1999 men de första åren försvann fåglarna under våren till mer nordliga häcklokaler. 2006 började en hane vistas året runt på vattentornet och från och med 2010 finns här ett stationärt par som häckar.

Berguv.

Arten häckade första gången i atlasområdet 1990. Detta tack vare det skånska berguvsprojektet som föder upp berguvar i voljärer och sen släpper ut ungarna när de är självständiga. 2-4 par har häckat i atlasområdet under hela inventeringsperioden och även till hörs ytterligare någon enstaka unghona på någon plats inom atlasområdet.

Arter som försvunnit som häckfåglar

Vassångare.

Under 90-talet och början av 2000-talet var arten svagt ökande i Hammarsjön och årligen hördes sjungande fåglar på flera ställen. Under atlasperioden har ensamma fåglar sjungit årligen i Hammarsjön 2005-2008 men trenden har varit vikande och efter 2008 har inga fåglar påträffats.

Nya häckande arter?

Flera arter verkar vara i färd med att utvidga sina häckningsområden norrut under 2000-talet. Antalet observationer av **ägretthäger** har under den senaste 10-årsperioden ökat markant i Skåne. Arten finns nu häckande både söder och öster om oss så en häckning i Skåne skulle inte förvåna.

Ensamma **svarthuvade måsar** har i Skåne vid flera tillfällen försökt samhäcka med skrattnåsar under 2000-talet. 2010 häckade 1 par framgångsrikt i Blekinge utanför Sölvesborg och flera par fanns på andra sidan sundet i Danmark. En skånsk häckning är väntad.

Fynden av **svarthakade buskskvättor** i främst södra Skåne har ökat markant sedan 2005 och arten häckar nu årligen med få par i sydvästra Skåne. Spridningen norrut i landskapet verkar dock gå långsamt och antalet fynd av rastande individer i vårt område är långt ifrån årliga.

Avslutande ord

Med detta, det sista avsnitt i Atlasredovisningen, är det mycket omfattande inventeringsarbete som många av klubbens medlemmar lagt ner avslutat. Genom denna insats och den publicering som nu skett har vi fått ett viktigt tidsdokument som för framtida generationer kommer att visa hur det stod till med fågelfaunan i nordöstra Skåne och hur den förändrades under trettio år i slutet av 1900-talet och början av 2000-talet.

Hans Cronert, Greger Flycket & Ulf Sjölin